ΠΑΡΕΣΚΕΥΑΣΘΗ ΕΜΒΟΛΙΟΝ ΔΙΑ ΤΟ ΚΡΥΟΛΟΓΗΜΑ

ΠΛΗΡΩΣ ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΙΚΟΝ

ΦΙΛΑΔΕΛΦΕΙΑ.— Τὸ τόσον ἐνοχλητικὸν κοινὸν κρυολόγημα εὗρεν, ὡς φαίνεται, θανάσιμον ἐχθρόν. Παρεσκευάσθη ἐμβόλιον πλήρως ἀποτελεσματικὸν διὰ τὰς περισσοτέρας περιπτώσεις κρυολογήματος. Ὡς ἀναφέρει ἀνακοίνωσις τοῦ ὑπουργείου Ὑγιεινῆς τῶν ΗΠΑ, τὰ σχετικὰ πειράματα, ποὺ ἔγιναν ἐπὶ νεοσυλλέκτων πεζοναυτῶν, ἐσημείωσαν ἀπόλυτον ἐπιτυχίαν. Συγκεκριμένως, ἡ ἀνακοίνωσις ἀναφέρει ὅτι τὰ νέα δοκιμαστικὰ δισκία, μὲ ζωντανοὺς ἰούς, ἐδόθησαν εἰς 135 πεζοναύτας, ἐνῶ συγχρόνως εἰς ἄλλους 142 ἄνδρας ἐδόθησαν κοινὰ ἀδλαβῆ δισκία. Ὅλοι οἱ πεζοναῦται ἐξετέθησαν ἐν συνεχείᾳ εἰς τὰς αὐτὰς συνθήκας «κρυολογήματος». Τὸ ἀποτέλεσμα τοῦ πειράματος ἦτο ὅντως καταπληκτικόν: οὐδεὶς ἐκ τῶν 135 πεζοναυτῶν, ποὺ ἔλαβον τὸ πειραματικὸν ἐμβόλιον, ἠσθένησεν. Ἀντιθέτως, ἐκ τῶν ἑτέρων 142 ποὺ εἶχον λάβει δισκία, οἱ 132 προσεβλήθησαν ἀπὸ κρυολόγημα.

ΝΕΑ ΒΙΒΛΙΑ

"ΛΟΓΟΤΕΧΝΙΚΟ ΤΕΤΑΡΤΟ,,

(ΘΑΝΑΣΗ ΣΑΜΑΝΤΑ)

Τοῦ κ. ΘΩΜΑ Π. ΛΑΛΑΠΑΝΟΥ

Ἀπὸ καιρὸ παρακολουθῶ τὸ λογοτεχνικὸ τέταρτο τοῦ Ραδ. Σταθμοῦ τοῦ Μεσολογγίου μὲ πραγματικὸ ἐνδιαφέρον, γιατὶ ὁ ἐκφωνητής, κ. Θανάσης Σαμαντᾶς, μοῦ τράβηξε τὴν προσοχὴ μὲ τὸν τρόπο ποὺ ἐκθέτει καὶ κρίνει τὰ θέματά του. Μέρος αὐτῶν τῶν λογοτεχνικῶν ἐκπομπῶν του, κυκλοφόρησε πρὸ ἡμερῶν σὲ ἕνα καλοτυπωμένο βιβλίο ἀπὸ 128 σελίδες μὲ τὸν τίτλο, «Λογοτεχνικὸ τέταρτο».

Ἄλλο ὅμως ν' ἀκοῦς, κι' ἄλλο νὰ διαβάζῃς, ὅπως πολὺ σωστὰ λέει ὁ ἴδιος. Γιατὶ στὴν ἐκπομπὴ παίζει μεγάλο ρόλο κι' ὁ παράγων τῆς ἀπαγγελίας, ποὺ τὶς περισσότερες φορὲς προσθέτει κάτι ἐπὶ πλέον τῆς ἀξίας στὸ ἐκφωνούμενο ἢ ἐπαγγελλόμενο κείμενο, ἂν ἐννοεῖται ὁ ἐκφωνητὴς ἢ ἀπαγγελλάτορας ξέρει καλὰ τὴν τέχνη του.

Ἐδῶ στὸ «Λογοτεχνικὸ τέταρτο» ἀποσπᾶει καὶ στὸ ἔντυπο τὴν ἴδια προσοχή, ποὺ πραγματοποίησε καὶ στὴν ἐκφώνηση, κι' ὅ,τι ἔχασε ἀπ' τὴν ἐκφώνηση, τὸ κέρδισε στὸ ὅτι τὸ ἔχει στὰ χέρια του ὁ ἀναγνώστης καὶ τὸ διαβάζει σὲ βιβλίο, μὲ τὴν ἡσυχία του καὶ τὸ μελετᾶ ὅση ὥρα θέλει.

Ἀπ' τὸ διάβασμα τοῦ βιβλίου καὶ μὲ τὶς πρῶτες κι' ὅλας σελίδες πείθεσαι πὼς εἶναι ἀρκετὰ καλογραμμένο καὶ μὲ τόση προσοχὴ καὶ τέχνη, ποὺ νὰ μὴ θέλει καμμιὰ διόρθωση, γι' αὐτὸ κι' ὁ συγγραφέας του, βεβαιωμένος ὁ ἴδιος γιὰ τὴν τελειότητα τοῦ κάθε κεφαλαίου, δὲν τὸ ξαναποίταξε, ὅπως ὁμολογεῖ, γιατὶ δὲν ὑπῆρχε ἀνάγκη νὰ προστεθεῖ τίποτε περισσότερο ἀπ' ὅ,τι εἶχαν στὴν πρώτη μορφή των κατὰ τὴν ἐκφώνηση. Δὲν χρειάζεται καλὰ μόνο τὴ γλῶσσα ὁ Θ.Σ. ἀλλὰ κρίνει κι' ὅλα μὲ τόση ἐπιτυχία, ποὺ ὁ ἔμπειρος ἀναγνώστης βρίσκει στὸ κάθε κεφάλαιο πὼς τὸν πρόλαβε στὴν κρίση του.

Ὁμολογῶ ὅτι τὸ διάβασμα τοῦ βιβλίου σὲ τραβᾶει, κι' ἕνα κεφάλαιο ὅταν τὸ ἀρχίσῃς δὲν τὸ ἀφίνεις στὴ μέση γιὰ νὰ τὸ ξαναποιτάξεις ἀργότερα, ἀλλὰ σὲ ἀναγκάζει νὰ τὸ ἀποτελειώσῃς. Ἡ ἐπιτυχία ἐνὸς βιβλίου εἶναι νὰ μὴν κουράζει τὸν ἀναγνώστη, κι' αὐτὸ τὸ «Λογοτεχνικὸ τέταρτο» τὸ πέτυχε καὶ μὲ τὸ παραπάνω.

Πάντως καὶ χωρὶς νἄχει τὴν ἐντύπωση πὼς τριχοτάμησε τὴ γνωνία κλπ., ὅπως λέει στὸν πρόλογό του ὁ κ. Θ. Σαμαντᾶς, μᾶς ἔδωσε ἕνα γλαφυρὸ κι' εὐχάριστο βιβλίο.

Θ. ΛΑΛΑΠΑΝΟΣ

Η «ΣΥΖΗΤΗΣΙΣ»

Ἐκυκλοφόρησε τὸ τεύχος Δεκεμβρίου τοῦ περιοδικοῦ «Συζήτησις».

Περιλαμβάνει: Ἐπίκαιρα ἄρθρα: Τοῦ κ. Π. Μελίτη «Ἡ νεολαία μας. Ποῦ ὀφείλεται ἡ ἀρρώστεια»; (Συνέχεια εἰς τὴν ἔρευναν μὲ τὴν νεολαίαν). Τοῦ κ. Γ. Θ. Ράμμου «Τὸ νοσηλευτικὸν πρόβλημα ἀπὸ τῆς κοινωνικῆς του πλευρᾶς». (Ἡ κοινωνικὴ τοποθέτησις καὶ ἀντιμετώπισις τῶν προβλημάτων τῶν Ἀδελφῶν νοσοκόμων). Κάτι ἀπὸ τὸ ἐξωτερικόν: Ἑκατὸν ἔτη ἀπὸ τὴν κατάργησιν τῆς δουλείας. Ἡ καταπληκτικὴ ἄνθησις τῆς ἀμερικανικῆς οἰκονομίας καὶ τὸ κοινωνικὸν κράτος. Ἡ γερμανικὴ οἰκονομικὴ εὐημερία καὶ ἡ τάσις περιορισμοῦ τοῦ χρόνου ἐργασίας. Ἡ ἐπιστήμη κατὰ τὴν ἐποχὴν τοῦ Γ΄ Γερμανικοῦ Ράϊχ ὑπὸ τὸ πρίσμα μιᾶς εἰλικρινοῦς αὐτοκριτικῆς.

Λόγοι καὶ ἀντίλογοι: Ὁ αὐτοματισμὸς τῆς ἐργασίας. Ἡ προῖκα, αὐτὸ τὸ ἄτοπον. Ἀσχημοσύνης συνέχεια. Κοινοβούλιον καὶ μεταρρυθμίσεις. Νεολαία καὶ ὑπαίτιοι. Σημειώματα: Τὸ δίδαγμα ἀπὸ τὸ πρόσφατον ἐκκλησιαστικὸν πραξικόπημα. Ἡ σωτήριος πλευρὰ τῆς ἀπελπισίας ἀπὸ τὸ κατάντημα τῆς Ἐκκλησίας. Ἐκδηλώσεις ραγιαδισμοῦ μας. Μία λησμονηθεῖσα ἐπέτειος (Φλέμιγ). Ἡ ἀδιαφορία τοῦ συνόλου διὰ τὰ δίκαια αἰτήματα ἐργαζομένων εἰς ὑπηρεσίας κοινῆς ὠφελείας. Τὸ θέμα τῆς ὀργανώσεως τῆς ὅλης παραγωγικῆς μας δραστηριότητος. Ἀπαλλοτριώσεις καὶ ἀποκατάστασις ἀκτημόνων. Ἡ συμπαράστασις πρὸς τοὺς ἐν Ἑλλάδι ξένους σπουδαστάς.

Πωλεῖται εἰς τὰ κεντρικὰ βιβλιοπωλεῖα καὶ περίπτερα. Τιμὴ φύλλου δρχ. 2.

ΚΑΤΕΣΚΕΥΑΣΘΗΣΑΝ ΕΙΣ ΤΗΝ ΡΩΣΙΑΝ ΤΕΧΝΗΤΑ «ΑΝΤΑΛΛΑΚΤΙΚΑ» ΤΟΥ ΑΝΘΡΩΠΙΝΟΥ ΣΩΜΑΤΟΣ

ΒΑΛΒΙΔΕΣ ΤΗΣ ΚΑΡΔΙΑΣ ΑΠΟ ΙΣΤΟΝ

ΜΟΣΧΑ, [illegible] — Μία μεγάλη ἐπιτυχία, στὸν τομέα τῆς κατασκευῆς τεχνητῶν «ἀνταλλακτικῶν» τοῦ ἀνθρωπίνου σώματος, ἔχουν νὰ ἐπιδείξουν οἱ Σοβιετικοὶ ἐπιστήμονες: τὴν κατασκευὴ βαλβίδων τῆς καρδιᾶς ποὺ ἡ ἐπιφάνειά του καλύπτεται ἀπὸ βιολογικὸ ἱστό, τοῦ ἰδίου τοῦ ὀργανισμοῦ τοῦ ἀσθενοῦς.

Οἱ ἐργασίες βρίσκονται ἀκόμα στὸ πειραματικὸ στάδιο. Τὰ τελευταῖα πειράματα ἔγιναν σὲ σκύλο, στὸν ὀργανισμὸ τοῦ ὁποίου οἱ ἐπιστήμονες εἰσήγαγον μία βαλβίδα πού, ὕστερα ἀπὸ ὡρισμένο χρονικὸ διάστημα, ἐκαλύφθη ἀπὸ συνδετικὸ ἱστό. Ἔπειτα ἀπὸ δύο ἑβδομάδες ἀπέσυραν τὴν βαλβίδα καὶ τὴν τοποθέτησαν στὴν θέσι τῆς κανονικῆς καρδιακῆς βαλβίδος. Ὁ σκύλος ἔζησε πολὺ καιρό.

Ὡς τώρα, στὴν Σοβιετικὴ Ἕνωσι καὶ στὶς Ἡνωμένες Πολιτεῖες κατασκευάζονται, λόγω ἐλλείψεως καταλληλοτέρας συνθετικῆς ὕλης, σφαιρικὲς βαλβίδες ἀπὸ «τεφλὸν». Οἱ ἐπιστήμονες ἔχουν διαπιστώσει ὅτι οἱ σφαιρικὲς αὐτὲς βαλβίδες δὲν καταστρέφουν τὰ κύτταρα, δὲν κουράζουν τὴν καρδιά, δὲν προκαλοῦν «στροβίλισμα» τῆς ροῆς τοῦ αἵματος μέσα στὴν καρδιὰ καὶ δὲν προκαλοῦν ὑπερφόρτωσι. Ὑπολογίζουν ὅτι οἱ σφαιρικὲς αὐτὲς βαλβίδες μποροῦν, ὕστερα ἀπὸ 40 ἑκατομμύρια κινήσεις, νὰ ἀντέξουν ἐπὶ 40 χρόνια χωρὶς νὰ μεταβάλουν τὶς ἰδιότητές των.

ΔΙΑΛΕΞΕΙΣ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΩΝ ΑΝΘΡΩΠΩΝ ΣΤΗΝ ΠΑΤΡΑ

ΚΩΣΤΑΣ ΤΣΙΡΟΠΟΥΛΟΣ — ΓΑΛΑΤΕΙΑ ΣΑΡΑΝΤΗ

Ἡ σημερινὴ ἀγωνία, τὸ ἄγχος, ἡ μηχανικὴ ζωὴ τῶν μεγαλουπόλεων. Ἡ ἀναζήτησις τῆς ἀρετῆς.

Ἡ κ. Γαλάτεια Σαράντη εἶναι μιὰ διακεκριμένη ταλαντοῦχος συγγραφεὺς μὲ σωστὲς σύγχρονες ἀναζητήσεις καὶ προβληματισμοὺς πάνω στὸν ἄνθρωπο καὶ στὴν ἀτμόσφαιρα τοῦ αὐτοματισμοῦ καὶ τῆς μηχανικῆς, ἄδειας, τῆς ζωῆς ἰδιαίτερα στὶς μεγαλουπόλεις τοῦ καιροῦ μας. Ἡ τελευταία διάλεξίς της (4-12-65), στὴ Πάτρα ἐπιστοποίησε γιὰ μιὰ ἀκόμη φορὰ τὴν ὑψηλὴ πιστότητα τῆς συγγραφικῆς της αἰσθαντικότητας κι' ἔδωσε, μὲ μιὰ σπάνια διαλεκτικὴ ὕφους καὶ περιγραφῆς πολλὰ κομμάτια ἀπ' τὴ σκληρότητα τοῦ «μοντέρνου» καρκίνου τῶν πόλεων.

Χρησιμοποίησε ἀδίστακτα μὲ συνέπεια τὴν ἐξαιρετικὴ ἱκανότητα τῆς πνευματικότητάς της γιὰ μιὰ ἐπίκληση, γιὰ μιὰ ἐπιστροφὴ σ' ἕναν ὡραῖο κόσμο ποὺ ἀλλοίμονο, χάνεται, αὐτοκαταστρέφεται. Ἀκόμα ὅλες οἱ παρεμβολές, ὅλες οἱ περικοπές, οἱ ἀναφερόμενες στὶς σκέψεις τῶν μεγάλων συγγραφέων τοῦ αἰῶνα μας, ἔδιναν καὶ ἐτόνιζαν πόσο ἀληθινά, πόσο ὀρθὰ δημιουργεῖ τὸ ἀνθρώπινο «πιστεύω» της ἡ κ. Γαλάτεια Σαράντη. Μιὰ διάλεξις: Ὑπόμνησις γιὰ μιὰ πνευματικὴ ἀνάταση....

⁂

Ὁ κ. Κ. Τσιρόπουλος εἶναι ὁ κυριώτερος ἐκπρόσωπος τῶν ὀλίγων, δυστυχῶς, νέων ἀνθρώπων μὲ τὶς βαθειὲς ἀνησυχίες, μὲ τὴν συνεχῆ ἄσκηση, μὲ τὴν ὡραία διάκριση μέσα στὸν κόσμο τοῦ σημερινοῦ Ἑλληνικοῦ πνεύματος. Παντοῦ καὶ πάντοτε δίνει ἕνα «παρὼν» οὐσίας, μιὰ ὑπόσχεση ἐλπίδας, μιὰ φωτεινὴ δέσμη ἀνθρωπιᾶς.

Στὴ διάλεξή του τῆς παρελθούσης Κυριακῆς στὴ πόλι μας καλλιεργεῖ, τονώνει τὴν πίστη στὸ Θεό, στὴν ἀρετή, στὴν Ἑλλάδα, μ' ἕνα φιλοσοφημένο, ἀδέσμευτο τρόπο ἀναμεταδόσεως, ὅλων ὅσων πιστεύει καὶ διακρίνεται. Ὅλη του ἡ ὁμιλία διεπνέετο ἀπὸ ἕνα πηγαῖο αἴσθημα ἀνθρωπιᾶς, ἀπὸ μιὰ διαφάνεια ἀγνότητας καὶ ταλέντου.

Ἐπίσης χάριν τῆς ἱστορίας ἀναφέρουμε ὅτι καὶ ἡ κ. Γαλάτεια Σαράντη ὅσον καὶ ὁ κ. Κ. Τσιρόπουλος ἀνήκουν καὶ εἶναι ἐνεργὰ μέλη τῆς Ἐθνικῆς Ἑταιρίας Ἑλλήνων Λογοτεχνῶν.

ΜΑΝΩΛΗΣ Μ. ΠΡΑΤΣΙΚΑΣ

'Επαινεθεῖσα ἔκθεσις εἰς τὸν διαγωνισμὸν διὰ τὸν "Αγιον 'Ανδρέαν

Μερικοὶ Ἕλληνες ἀπὸ ἐκείνους, οἱ ὁποῖοι μετέβαινον νὰ προσκυνήσουν εἰς τὰ Ἱεροσόλυμα διὰ τὴν ἑορτὴν τοῦ Πάσχα, ἐπλησίασαν τὸν Φίλιππον καὶ ἐζήτησαν ἀπ' αὐτὸν ὅπως μεσολαβήσῃ διὰ νὰ τοὺς δεχθῇ ὁ Ἰησοῦς. Ὁ Φίλιππος ἐστράφη πρὸς τὸν Ἀνδρέα, τὸν Πρωτεργάτη καὶ Πρωτόκλητον, Ἀπόστολο τοῦ Χριστιανισμοῦ, λέγοντάς του τὴν ἐπιθυμίαν τῶν Ἑλλήνων. Ὁ Ἀνδρέας, ὁ Ἀπόστολος, μὲ τὴν Ἑλληνικὴν ὀνομασίαν τοῦ ὁποίου τὴν μνήμη τιμᾶ ἡ πόλις μας, ἑορτάζοντάς Τον σὰν Πολιοῦχο "Αγιο καὶ τοῦ ὁποίου τὸ ὄνομα ἐπρόκειτο νὰ συνδεθῇ στενὰ μὲ τὸν Ἑλληνισμόν, διότι ἀπετέλεσε τὸν συνδεκτικὸν κρίκον τῆς ἐπαφῆς Χριστιανισμοῦ καὶ Ἑλληνισμοῦ, ἀφοῦ ἐστράφη πρὸς τὸν Κύριον, παρουσίασε τοὺς πρώτους Ἕλληνες.

Ὁ Ἰησοῦς γαλήνιος καὶ ἤπιος ἐστέκετο ἀκτινοβολώντας ἀπὸ μίαν λάμψιν θεϊκῆς καλωσύνης. Τὸ πρόσωπό του ἔλαβε τὴν ἔκφρασιν ἑνὸς οὐρανίου χαμόγελου, καθὼς τὰ χείλη Του ἐσάλευαν, προφέροντας εἰς τὴν Ἑλληνικὴν γλῶσσαν τὸ «νῦν ἐδοξάσθη ὁ υἱὸς τοῦ Ἀνθρώπου». Ἡ φράσις αὐτὴ ἀπλώθηκε μὲ μίαν γλυκεῖα ἁρμονία σὲ ὅλον τὸν γνωστὸν τότε κόσμο. Ἔγινε τὸ νόημα τῆς Ἱστορίας τῆς ἀνθρωπότητος. Ὁ Ἰησοῦς, γνωρίζοντας σταυρικὸ θάνατο, ἤθελε νὰ εὕρῃ τὸ κατάλληλον ἔδαφος διὰ νὰ φυτεύσῃ τὴν ἰδέαν τοῦ Χριστιανισμοῦ. Ἀλλὰ διὰ νὰ καρποφορήσῃ ὁ Χριστιανισμὸς ἦτο ἀναγκαῖον τὸ ἔδαφος ὅπου θὰ ἐρρίπτετο ὁ σπόρος τῆς Χριστιανοσύνης, νὰ εἶναι γόνιμο καὶ ἀποδοτικό. Καὶ εὑρέθη τὸ ἔδαφος, εὑρέθη ἡ ἑλληνικὴ γλῶσσα καὶ ἡ ἑλληνικὴ ψυχή. Πράγματι, τὴν ἐποχὴν ἐκείνην τὸ ἔδαφος διὰ τὴν ἐξάπλωσιν τοῦ Χριστιανισμοῦ ἦτο καταλλήλως προετοιμασμένο. Εἶχον προηγηθῆ οἱ ἑλληνιστικοὶ χρόνοι. Μεγάλας ἐκτάσεις γῆς εἶχον ξανοιχθῆ εἰς τὴν ἐπίδρασιν τῶν Ἑλλήνων καὶ ἐζωογονοῦντο ἀπὸ τὸ ἑλληνικὸν πνεῦμα. Τὰ πάντα εἶχον ἐξελληνισθῆ. Ἡ ἑλληνικὴ γλῶσσα ἐκυριάρχησε σὲ ὅλον τὸν γνωστὸν τότε κόσμο. Δυνάμεθα δὲ νὰ εἴπωμεν ὅτι ἦτο ἕνας ἀπὸ τοὺς περισσότερον θετικοὺς παράγοντας τῆς διαδόσεως τοῦ Χριστιανισμοῦ. Τὰ Εὐαγγέλια καὶ αἱ ἐπιστολαὶ τοῦ Ἀποστόλου Παύλου ἐγράφησαν εἰς τὴν Ἑλληνικήν. Συνεπῶς, ὁ Χριστιανισμὸς διεδόθη καὶ ἐπεκράτησε μὲ τὴν ἑλληνικὴν γλῶσσαν.

Δὲν δοξάστηκε ὅμως ὁ Ἰησοῦς μόνον ἐπειδὴ τὴν διδασκαλίαν Του τὴν παρέλαβεν ἡ ἑλληνικὴ φυλή, καὶ ἡ ἑλληνικὴ γλῶσσα. Δοξάστηκε ἐπειδὴ μαζί Του ἐσώθη καὶ ὠρθοπόδησε τὸ Ἑλληνικὸν Πνεῦμα. Χωρὶς τὸ πνεῦμα τῆς Ἑλλάδος, δὲν ἦτο δυνατὸν νὰ ἐξαπλωθῇ ὁ Χριστιανισμὸς καὶ νὰ διαμορφωθῇ ὁ κόσμος. Ἀλλὰ καὶ χωρὶς τὸν Χριστιανισμό, δὲν ἦτο δυνατὸν νὰ ἐπιζήσῃ τὸ ἑλληνικὸ πνεῦμα. Τὴν στιγμὴν αὐτὴν δημιουργεῖται τὸ ἁρμονικὸ σύμπλεγμα, ἡ σύζευσις Χριστιανισμοῦ καὶ Ἑλληνισμοῦ, ποὺ ἀγκαλιασμένοι δίδουν τὸν ὅρκον ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ καὶ ἐνώπιον τῶν ἀνθρώπων ὅτι θὰ βαδίσουν μαζὶ καὶ στοὺς κινδύνους καὶ στὶς χαρές.

Τὴν ἁρμονικὴν συνεργασίαν Χριστιανισμοῦ καὶ Ἑλληνισμοῦ μᾶς τὴν παρουσιάζει ἀνάγλυφα ἡ Ἱστορία. Κατ' ἀρχὰς ὁ Χριστιανισμὸς ἐβασίσθη στὸ ἑλληνικὸ πνεῦμα διὰ νὰ διαδοθῇ, ἀργότερα ὅμως τὸ ἀφωμίωσε μὲ ἀποτέλεσμα κάθε μετέπειτα νικηφόρος ἀγὼν τῆς Ἑλλάδος, (Βυζάντιον, Ἑλληνικὴ Ἐπανάστασις) νὰ εἶναι καὶ ἕνας ὕμνος θριάμβου γιὰ τὸν Χριστιανισμό.

Τοιουτοτρόπως ὁ Χριστιανισμός, θεμελιωμένος μέσα στὶς κοιτίδες τῶν πιὸ δυναμικῶν πολιτισμῶν, τοῦ Ἑλληνικοῦ καὶ τοῦ Ρωμαϊκοῦ, ἀρχίζει τὸ ἔργον τῆς δημιουργίας. Ἁπλώνεται, θερίευει, μεταλαμπαδεύεται στοὺς περισσοτέρους λαούς. Ἀλλὰ συμβαίνει αὐτό, μαζὶ μὲ τὸν Χριστιανισμὸ νὰ μεταδίδεται καὶ τὸ ἑλληνικὸν πνεῦμα καὶ τοιουτοτρόπως οἱ χριστιανικοὶ λαοί, ἀκόμη καὶ οἱ χθεσινοὶ βάρβαροι, νὰ γίνωνται οἱ δυναμικοὶ συνεχισταὶ τῆς ἱστορίας τοῦ κόσμου μὲ θεμέλιον τὸ ἑλληνικὸν πνεῦμα καὶ ἠθικὸ κίνητρο τὸν Χριστιανισμόν.

Δὲν γνωρίζω τί θὰ συνέβαινε ἐὰν ἄλλο ἔθνος ἀνελάμβανε νὰ διαδώσῃ τὸν Χριστιανισμὸν ἐκεῖνο πάντως, τὸ ὁποῖον εἶναι βέβαιον, εἶναι, ὅτι τὸ ἔθνος αὐτὸ ὁποιοδήποτε καὶ ἂν ἦτο, μίαν ἡμέραν τῶν ἡμερῶν φυσικῶς θὰ ὑπεδουλώνετο εἰς ἕνα ἄλλον, ἀλλόθρησκο λαὸ καὶ μοιραίως ὁ Χριστιανισμός, προτοῦ προλάβῃ καλὰ - καλὰ νὰ διαδοθῇ, θὰ ἐξηφανίζετο. Καὶ ἐὰν ὡστόσο προλάμβανε νὰ διαδοθῇ, δὲν ἦτο δυνατὸν νὰ ἐπιζήσῃ χωρὶς τὴν βοήθειαν τοῦ Ἑλληνικοῦ Πνεύματος. Δὲν συνέβη ὅμως τὸ ἴδιο καὶ μὲ τὴν Ἑλλάδα. Ἡ Ἑλλὰς ὑπεδουλώθη καὶ ἐδοκιμάσθη, δὲν ἐκινδύνευσε ὅμως νὰ χαθῇ τὸ Ἑλληνικὸν Πνεῦμα καὶ ὁ Χριστιανισμός, διότι δὲν ἐδεσμεύοντο ἀπὸ τὰ ὅρια τῆς Ἑλλάδος· ἦσαν ἐλεύθεροι ἐθριάμβευαν στὸν δυτικὸν κόσμο, ὅπου εἶχον μεταλαμπαδευθῆ. Ἀλλὰ ὑπάρχει καὶ κάτι ἄλλο ἀκόμη. Ὁ Χριστιανισμὸς διεδόθη διὰ τῆς ἀγάπης ὄχι διὰ τῆς βίας διὰ τῆς εἰρήνης ὄχι διὰ τῶν πολέμων· ἐπομένως, ἦτο δυνατὸν νὰ διαδοθῇ ὁ Χριστιανισμὸς καὶ νὰ ἐπιζήσῃ μέσῳ τῶν βαρβαρικῶν λαῶν. Αὐτὸ ἦτο δυνατόν. Ἀλλὰ πῶς θὰ διεδίδετο; Ἀσφαλῶς διὰ τῶν πολέμων καὶ διὰ τῆς βίας· ἐπομένως, θὰ ἦτο δῶρον ἄδωρον ἐφ' ὅσον ἡ διδασκαλία τοῦ «ἀγαπᾶτε ἀλλήλους» θὰ ἀντέκρουε στὸν τρόπο διαδόσεώς της.

Αὐτὴ εἶναι ἡ πραγματικότης καὶ αὐτὴ εἶναι ἡ μεγάλη ὑπηρεσία τοῦ Ἑλληνικοῦ πνεύματος στὸν Χριστιανισμὸν· ἡ ἐγγύησις δηλαδὴ τῆς διαδόσεως καὶ τῆς ἐπιζήσεως αὐτοῦ. Καὶ αὐτὴ εἶναι ἡ μεγάλη, ἡ ὑψίστη προσφορὰ τοῦ Χριστιανισμοῦ στὸ Ἑλληνικὸ Πνεῦμα, τοῦ ἔδωσε δυνάμεις ἠθικὲς καὶ πνευματικὲς καὶ τὸ ἀνέσυρε ἀπὸ τὰ ἐρείπια τῆς Ρωμαϊκῆς αὐτοκρατορίας, ὅπου ἐκινδύνευε νὰ ἀπολεσθῇ. Νά, λοιπὸν τὸ βαθύτερον νόημα τῶν λόγων τοῦ Ἰησοῦ, νὰ διατί εἶπε τὸ «νῦν ἐδοξάσθη ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου» ὅταν ἀντίκρυσε τοὺς πρώτους Ἕλληνας. Ἀναμφιβόλως τὴν στιγμὴν ἐκείνην τόσον ὁ Ἀπόστολος Ἀνδρέας ὅσον καὶ ὁ Φίλιππος καὶ πολὺ περισσότερον οἱ Ἕλληνες νὰ μὴν ἀντελήφθησαν τὸ νόημα τῶν λόγων τοῦ Ἰησοῦ. Ἦσαν ἀπορροφημένοι ἀπὸ τὴν θείαν Μορφήν Του, ἡ σκέψις τους τὴν στιγμὴν ἐκείνην πετοῦσε στὰ σύννεφα τῆς εὐτυχίας. Δὲν ἦτο ὥρα δι' ἐμβαθύνσεις, ἦτο ἡ ὥρα θαυμασμοῦ διὰ τὸν Θεάνθρωπον.

(Ἡ ἐπαινεθεῖσα Ἔκθεσις τοῦ Βασιλείου Κ. Ζωγράφου, μαθητοῦ τῆς Γ΄ τάξεως τοῦ «Ἀριθείου Λυκείου κατὰ τὸν πνευματικὸν διαγωνισμὸν τῶν σχολείων Μ. Ἐκπαιδεύσεως μὲ θέμα: «Διατί, ὅταν ὁ Ἀπόστολος Ἀνδρέας μετὰ τοῦ Φιλίππου ὡδήγησαν τοὺς Ἕλληνας ἐνώπιον τοῦ Κυρίου, ἐλέχθη ἀπὸ τὰ χείλη τοῦ Θεανθρώπου ἡ φράσις: «Νῦν ἐδοξάσθη ὁ Υἱὸς τοῦ Ἀνθρώπου»).

ΙΑΤΡΟΙ

Ἰατρὸς ΑΣΗΜ. ΣΤΡΑΤΟΠΟΥΛΟΣ, Παιδίατρος Πλατεῖα Γεωργίου Α' ἀρ. 10, τηλ. 30-74.

***

Ὁ Παθολόγος κ. Α. ΝΤΟΝΤΗΣ, δέχεται εἰς τὸ Ἰατρεῖον του Ἁγίου Ἀνδρέου 15, τηλέφωνον 28-49, ἐπὶ συνεντεύξει Τρίτην, Πέμπτην, Σάββατον 4.30—7 καὶ ἄνευ συνεντεύξεως κατὰ τὰς ὑπολοίπους ἡμέρας, ἐκτὸς Κυριακῆς, τὰς ἰδίας ὥρας.

***

Ὁ Παιδίατρος κ. ΔΗΜ. ΦΩΤΟΠΟΥΛΟΣ, ἐπανελθὼν ἐκ τοῦ ταξιδίου του, δέχεται καθ' ἑκάστην Γεροκωστοπούλου 52.

***

ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ ΝΙΚΟΛΑΪΔΟΥ — ΚΕΚΚΑ, Ἰατρὸς μικροβιολόγος, Ἀγ. Νικολάου 46, τηλ. 61—01 (εἴσοδος ἐκ τοῦ Μαιευτηρίου) τηλ. οἰκίας 24—22.

***

Ὁ Παιδίατρος κ. ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ — ΤΙΜΟΣ ΠΑΠΑΔΗΜΗΤΡΙΟΥ δέχεται Ἁγίου Νικολάου 41, τηλ. 46-66.

***

Ὁ Ἰατρὸς κ. ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ Γ. ΚΑΡΑΧΑΛΙΟΣ, ΕΙΔΙΚΟΣ ΠΑΘΟΛΟΓΟΣ, δέχεται εἰς τὸ ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Ἁγίου Νικολάου ἀριθ. 80 Ἰατρεῖον του (ἔναντι Ἱεροῦ ναοῦ Ἁγίου Νικολάου). Τηλ. 21—81 καὶ 92—45, Πάτραι. Ὧραι ἐργασίας Ἰατρείου 8—1 καὶ 4—8 μ. μ. Ἐπίσης δέχεται ὑπαλλήλους δημοσίων ταμείων ὑγείας.

***

Δρ. ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ Χ. ΣΟΛΩΜΟΣ ΟΡΘΟΠΕΔΙΚΟΣ ΧΕΙΡΟΥΡΓΟΣ, διδάκτωρ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν. Ἡ κλινική του ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Βότση 35, τηλ. 56—10.

***

ΝΕΑ ΩΤΟΡΙΝΟΛΑΡΥΓΓΟΛΟΓΙΚΗ ΚΛΙΝΙΚΗ Dr. ΝΙΚΟΛΑΟΥ ΛΑΓΟΥΜΙΤΖΗ. Ἐπὶ 15ετίαν σπουδάσαντος καὶ ἐξασκήσαντος ἐπάγγελμα ἐν Ἀμερικῇ. Ρήγα Φεραίου καὶ Γούναρη 17, Πάτραι, τηλ. 70-902 καὶ 66-51.

***

Ἡ ὀδοντίατρος Δρ ΚΑΛΛΙΟΠΗ Κ. ΠΑΠΑΝΔΡΙΚΟΠΟΥΛΟΥ, ΔΙΔΑΚΤΩΡ καὶ ἐπὶ διετίαν βοηθὸς Προσθετικῆς τῆς ὀδοντιατρικῆς κλινικῆς τοῦ Πανεπιστημίου ΜΑΙΝΖ (Γερμανίας), δέχεται εἰς τὸ Ἰατρεῖον της Βότση 17, τηλ. 53-00.

***

Τὸ Ἰατρεῖον τοῦ νευρολόγου — Ψυχιάτρου— κ. ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ ΠΑΠΑΔΗΜΗΤΡΙΟΥ μετέφερθη Βότση 32 (ἔναντι Δημαρχίας), τηλ. 72-058.

***

Ὁ Καρδιολόγος Ἰατρὸς κ. ΛΑΖΑΡΗΣ μετέφερε τὸ Ἰατρεῖον του εἰς τὸν 2ον ὄροφον τῆς νέας πολυκατοικίας Πλατείας Γεωργίου Α΄, Μαιζῶνος 94, τηλ. 24—45.

***

Ὁ Ἰατρὸς ΧΡΗΣΤΟΣ Χ. ΚΑΖΑΝΤΖΗΣ, ΕΙΔΙΚΟΣ ΚΑΡΔΙΟΛΟΓΟΣ, δέχεται ἀπὸ 8.30—1 καὶ ἀπὸ 4—8 εἰς τὸ Ἰατρεῖον του Κολοκοτρώνη 52, τηλ. 51—01, τηλ. οἰκίας 37—02.

***

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΣΤΑΘΟΠΟΥΛΟΣ Ἰατρὸς δερματολόγος — ἀφροδισιολόγος. Αἰσθητικὴ δερματολογία (ἀποτριχώσεις κλπ.), σεξουαλικαὶ παθήσεις. Βότση 20, τηλ. 20-14.

***

ΙΩΑΝΝΗΣ Κ. ΣΤΡΑΤΟΥΛΙΑΣ μαιευτὴρ — χειρουργὸς γυναικολόγος δέχεται εἰς τὴν κλινικήν του ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Κανακάρη — Κολοκοτρώνη 52, τηλ. 51—02.

***

Ὁ ΕΙΔΙΚΟΣ ΠΑΘΟΛΟΓΟΣ Ἰατρὸς ΑΛΚ. Δ. ΚΑΛΟΓΕΡΟΠΟΥΛΟΣ δέχεται καθημερινῶς εἰς τὸ Ἰατρεῖον του Ρ. Φεραίου 50α, τηλ. 22—72 καὶ 40—81.

***

Ὀφθαλμολογικὴ Κλινικὴ ΧΑΡΙΛΑΟΥ Ν. ΤΖΑΒΑΛΑ, Χειρουργοῦ — Ὀφθαλμιάτρου. Δέχεται καὶ χειρουργεῖ καθ' ἑκάστην.